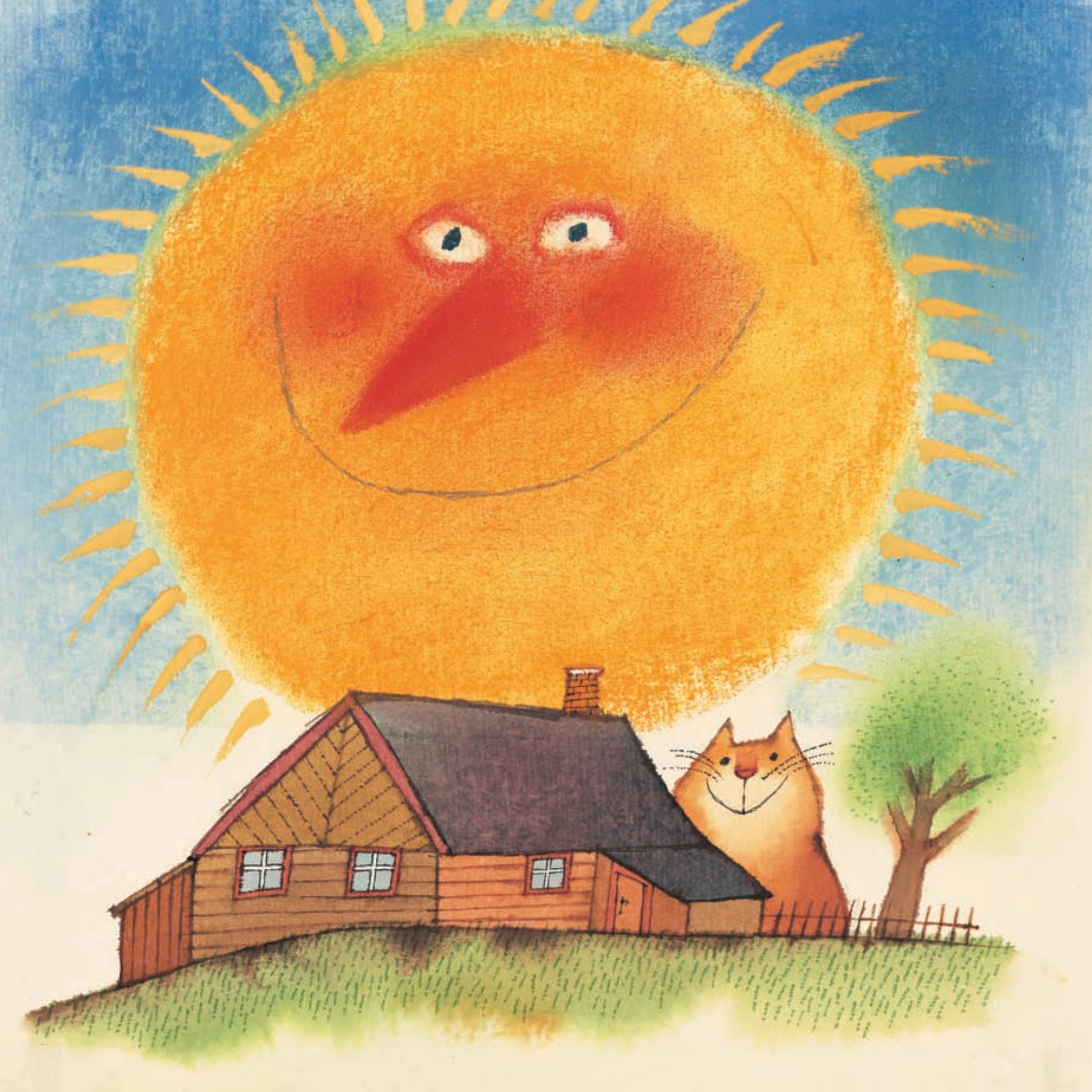

Jak

1 Mach a Šebestová

jeli na prázdniny

Letní prázdniny jsou nádherná věc, letní prázdniny, to je prostě senzace, kdo vymyslel letní prázdniny, ten měl mít už dávno velký pomník uprostřed parku, kam by všechny děti nosily květiny, protože letní prázdniny jsou nejlepší věc na světě a Mach s Šebestovou, kteří právě ty letní prázdniny mají, sedí v plavkách u řeky, dívají se na Jonatána, jak se čvachtá ve vodě, blaženě se usmívají a Šebestová povídá, jo, Machu, zapoměla jsem ti říct, že mi paní Kadrnožková půjčí Jonatána na celý dva měsíce, až mě naši odvezou zítra k dědovi a babičce, paní Kadrnožková říkala, že pes je ve městě chudák a že mu to venku jenom prospěje, a Mach zakývá smutně hlavou a povzdechne si, člověče, Šebestová, ty máš ale kliku, mně ho půjčit nechtěla, my jedeme zejtra k moři do Bibione a paní Kadrnožková řekla, kdepak, kdepak, v Bibione je to jak na Václavském náměstí, Jonatán se v tý tlačenicí ztratí a já ho budu hledat po celý Itálii, to tak, načež Mach zmlkne a smutně se dívá na Jonatána. Zato Šebestová se dívá na Jonatána vesele, představuje si, jak s ním bude celé dva měsíce vyvádět, ale najednou se přestane usmívat a řekne, jo, Machu, musíme si hodit korunou, abysme věděli, kdo z nás si vezme na prázdniny sluchátko, víš, jak jsme se dohodli, a Mach vstane, jde k hromádce šatů, vytáhne korunu a ptá se, panna nebo orel? Orel, řekne Šebestová, a když Mach hodí korunou, padne orel, Šebestová zajásá a volá na Jonatána, Jonatáne, sluchátko je naše, načež Jonatán, ten inteligentní pes, se začne v řece čvachtat ještě radostněji, jenomže Mach zesmutní ještě víc, ještě smutněji zakývá hlavou a řekne skoro potichu,

člověče, Šebestová, jak je to možný, že máš kliku v jednom kuse ty a ne já, ty budeš mít celý prázdniny Jonatána, a dokonce i sluchátko a já vůbec nic, copak je to, krindy pindy, spravedlivý? A Šebestová mlčí, tváří se vážně, je vidět, že o tom přemýšlí, je jí jasné, že to vůbec spravedlivé není, aby měla všechno a Mach nic, ale najednou se fukne do čela a řekne, hele, Machu, já bych měla takovej nápad, jestli chceš, můžeš mít nejen Jonatána, ale i sluchátko, můžeš mít zkrátka oboje, co ty na to? A Mach vykulí na Šebestovou oči a ptá se, ty se chceš toho všeho vzdát v můj prospěch, nebo co, je to sice od tebe moc hezký, ale když ti pad orel, tak ti pad orel, dohoda je dohoda. Ale Šebestová vrtí hlavou, vesele se usmívá a říká, ale vůbec ne, Machu, já budu mít sluchátko i s Jonatánem a ty budeš mít taky sluchátko i s Jonatánem, protože budeme celý ty dva měsíce na venkově spolu, bude se ti tam líbit, babička je sice přísná, ale hodná, s dědou je legrace, a dvacet kroků od chalupy je dokonce rybník s kachnama. Ale Mach si zatuká na čelo a řekne, člověče, Šebestová, seš praštěná nebo co, když zejtra odjíždím k moři s cestovní kanceláří Vaňousek-Tour, tak asi sotva můžu jet s tebou k dědovi, naši by se mnou vyběhli, kdybych přišel s takovým nápadem, cesta, hotel, polopenze, všechno je to dávno zaplacený, výprava cestovní kanceláře Vaňousek-Tour letí zítra v deset a já s ní, na tom se nedá nic měnit, už ti došlo, že plácáš nesmysly? Ale představte si, Šebestová se dál vesele usmívá a říká, když to vaši rozhodli, tak musíš do tý Itálie, to je jasný jak facka, nejsem padlá na hlavu, ty zejtra letíš k moři,

jenomže zároveň pojeděš se mnou do Slámový Lhoty, od čeho máme sluchátko? A Mach se začíná pomalu usmívat, usmívá se čím dál víc, až má nakonec pusku od ucha k uchu a potom křičí, teda, Šebestová, to snad není možný, tohle je fakticky nápad za milion, načež vyskočí metr vysoko, huláká jako cvok a směje se tak hlasitě, až Jonatán vyleze z vody a starostlivě kouká, jestli se Mach náhodou nezbláznil.

A zítra ráno u snídani Mach řekne, že si jde naposledy popovídat s Šebestovou a tatínek zvedne prst, ale pozor, nanejvýš na pět minut, za chvíli odjíždíme, pomůžes nosit kufry do výtahu, a Mach řekne, no jasně, zavře za sebou dveře, sjede po zábradlí do sklepa, kde na něj čeká Šebestová už čtvrt hodiny, a když uvidí Macha, řekne, no konečně. A potom vytáhne Šebestová sluchátko a řekne, prosím, my bysme potřebovali, aby Mach byl dvakrát, aby ten jeden byl tady ve sklepě a druhý zvonil nahoře u Machů, a ze sluchátka se ozve, ale prosím, jak si přejete, a v tom okamžiku se ozve u Machů zvonek, pan Mach otevře dveře a když uvidí syna, tak ho pochválí, že umí poslouchat, načež začnou všichni nosit kufry do výtahu a potom do taxíku, dvířka bouchnou, taxík se rozjede a Machovi jsou pryč. A Šebestová s Machem se na to dívají ze sklepního okýnka, vidí taxík, který je menší a menší, jak se vzdaluje k letišti, a Šebestová povídá, tak tohle bysme měli, teď dávej pozor, co ti řeknu, tady máš peníze na vlak, šetřím na vánoční dárky, ale ty mi to do té doby jistě vrátíš, a tady máš lísteček, je na něm plánek, jak se dostaneš z nádraží k autobusu a tak dále, a teď pal, vlak

ti jede za dvacet minut. A Mach peláší na nádraží, jede vlakem, kouká z okna, vidí děti na silnicích, jak maširují na výlet, vidí skautské tábory na lesních pasekách, vidí děti u rybníků, u řek a na koupalištích a říká si, no jo, prázdniny jsou prázdniny, je to holt poznat, a přemýšlí o tom, co zrovna dělá Šebestová. A Šebestová sedí v autě na zadním sedadle s Jonatánem na klíně, vpředu rodiče, pan Šebesta nechal paní Šebestovou řídit a ona kouká na cestu a povídá, a dědovi a babičce se snaž tu a tam pomáhat, ne se nechat obskakovat, jsou to už staří lidé a ty jsi velká holka, a Šebestová řekne, no jo. A potom auto zastaví před dřevěnou chalupou, ze zahradních vrátek vyběhne štěkající pes a Šebestová volá, Reku, vezu ti kamaráda, pustí Jonatána z auta a oba psi jsou v tu ránu bůhvíckde, a starý pan Šebesta, který vychází z truhlářské dílny, se směje, tak se mi zdá, že ti dva budou kamarádi, a se všemi se objímá, ale to už volá babička, tak vás všechny vítám, já byla zrovna u kachen, a pak dá Šebestové pusu a řekne, holka, ty jsi vyrostla. A Mach

zatím stojí v chodbičce, vlak zastavuje, nad peronem je nápis MEDOSUDY, Mach vystoupí, najde si podle lístečku autobus, na kterém je napsáno MEDOSUDY – MATLAFOUSY – SLÁMOVÁ LHOTA, a tím autobusem jede a jede, až řidič zastaví na návsi před hostincem, kde čeká Šebestová s dědečkem a babičkou, Rekem a Jonatánem, Šebestovi už dávno odjeli domů a dědeček vítá Macha a říká, tvoje kamarádka nám vyprávěla, že vaši odjeli k moři a ty jsi zůstal sám, chudinko, a babička pohladí Macha po hlavě a řekne, ale neboj se, u nás ti nic chybět nebude, u nás se ti bude líbit, u nás tě čekají hezké prázdniny, uvidíš, a Šebestová mrkne na Macha, Mach mrkne na Šebestovou, usměje se a řekne, ba ne, já bych neřek, že mě tu čekají hezké prázdniny, já bych řek, že mě tu čekají ty nejkrásnější, nejbáječnější a nejsenzačnější prázdniny na světě!